

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb), College van burgemeester en wethouders van de gemeente Arnhem, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Gravenhage, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rijswijk, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 20 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriigil jätta selles liikmesriigis elamise õigust andmata kolmanda riigi kodanikule, kes hoolitseb igapäevaselt ja tegelikult oma alaealise lapse eest, kes on selle liikmesriigi kodanik?
2. Kas sellele küsimusele vastamisel on oluline, et see vanem ei hoolitse lapse eest õiguslikust, rahalisest ja emotsionaalsest aspektist üksinda, ja et ei ole välistatud, et teisel vanemal, kes on selle liikmesriigi kodanik, võib olla reaalne võimalus lapse eest hoolt kanda? Kas sellisel juhul peab kolmanda riigi kodanikust vanem tõendama, et teine vanem ei saa vanemlikku hoolitsust üle võtta, mistõttu on laps sunnitud liidu territooriumilt lahkuma, kui kolmanda riigi kodanikust vanemale elamisõigust ei anta?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hispaania) 20. märtsil 2015 – María Pilar Plaza Bravo versus Servicio Público de Empleo Estatal. Dirección Provincial de Álava

(Kohtuasi C-137/15)

(2015/C 178/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: María Pilar Plaza Bravo

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Servicio Público de Empleo Estatal. Dirección Provincial de Álava

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiivi 79/7/EÜ⁽¹⁾ (meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas) artikli 4 lõikega 1 on põhikohtuasja asjaoludel vastuolus siseriiklik õigusnorm, mille alusel kohaldatakse osalise töötajaga ainsa töö kaotusest tingitud täieliku töötuse hüvitise summa arvutamiseks üldkehtestatud maksimumsumma suhtes osalise töötaja koefitsienti, mis vastab protsendile, mille moodustab osaline tööaeg võrreldava täistööajaga töötava töötaja tööajast, võttes arvesse, et selles liikmesriigis on osalise töötajaga töötajad valdavalt naised?

⁽¹⁾ EÜT L 6, lk 24; ELT eriväljaanne 05/01, lk 215.